

livets Renhed, som forvoldes henholdsvis ved Samleje og ved anden kønslig Omgang i disse Forhold, finder man nemlig ikke, at det praktisk lader sig gennemføre at udstrække Strafbarheden til at omfatte andet end Samleje. Der synes heller ikke at være nogen Trang dertil, idet anden kønslig Omgang i disse Forhold formentlig i fornøden Udstrækning vil være strafbar efter de almindelige Bestemmelser i Kapitel 24 om Forbrydelser mod Kønssædeligheden.

Til §§ 215—217. (U. §§ 193—195, jfr. Mot. Sp. 311—14).

Disse Paragraffer omhandler *andre Krænkelser af de i Familieforholdene grundede Pligter.*

§ 215 (U. § 193) fastsætter Straf for visse grovere Krænkelser af familieretlige Pligter. Indenfor Straffeloven findes ingen hertil svarende almindelig Bestemmelse, jfr. derimod indenfor et særligt Omraade Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922 § 81. Lovforslaget er affattet i Overensstemmelse med Udskastet, jfr. Mot. Sp. 311—12, dog har man ment at burde indskrænke det straffbares Omraade noget ved at foreslaa, at kun »fortsat« nedværdigende Behandling kan straffes.

§ 216 (U. § 194) træder i Stedet for Straffelovens § 179, men hviler paa et andet Synspunkt end denne Bestemmelse. Straffelovens § 179 fastsætter Straf for Krænkelser af Sandhedspligten overfor det offentlige med Hensyn til Børn, fødte udenfor Ægteskab. Lovforslagets § 216 omfatter derimod Børn fødte saavel i som udenfor Ægteskab og fastsætter Straf for Forvanskning af Beviset for en Persons Familiestilling, jfr. nærmere Mot. § 312—13. Paa den anden Side indeholder § 216 i Forhold til Straffelovens § 179 en Begrænsning, idet Bestemmelsen kun finder Anvendelse, naar den urigtige Anmeldelse sker overfor Myndigheder, der modtager Fødselsanmeldelser.

§ 217 (U. § 195, jfr. Mot. Sp. 313—14) træder i Stedet for Straffelovens § 213. Medens denne Bestemmelse kun finder Anvendelse, naar der er Tale om Børn under 15 Aar, har man i § 217 foreslaaet Reglen udvidet til at omfatte alle Personer under 18 Aar, idet Aldersgrænsen bør falde sammen med den Tid, i hvilken de unge efter dansk Ret er Forældremyndighed undergivne. Man har, i Modsætning til Kommissionen, anset det rettest ved Fastsættelsen af Straffen at sondre mellem den, der *unddrager* en ung Person rette vedkommendes Myndighed og Forsorg, og den, der *bidrager* til, at en ung Person unddrager sig saadan Forsorg, idet den sidstnævnte Forbrydelse

i Almindelighed vil være mindre graverende end den førstnævnte.

24de Kapitel

Forbrydelser mod Kønssædeligheden.

Kapitlet rammer en Række ret forskelligeartede Forbrydelser. Disse kan udsendes i følgende Grupper:

1) Forbrydelser mod *Kvindens Kønssædelighed*, §§ 218—223, jfr. §§ 226, 228 og 229 (U. §§ 196—201, jfr. §§ 204, 206 og 207).

2) Angreb paa *unge Personers Kønssædelighed*, §§ 224 og 225, jfr. §§ 226—229 (U. §§ 202 og 203, jfr. §§ 204—207).

3) *Kønslig Usædelighed mellem Personer af samme Køn*, § 227, jfr. § 228, og § 232, jfr. § 233 (U. § 205, jfr. § 206, og § 210, jfr. § 211).

4) *Udnyttelse af andres Kønssædelighed*, §§ 230 og 231, jfr. § 233 (U. §§ 208 og 209, jfr. § 211) og

5) *Krænkelser af den enkeltes eller Samfundets Sædelighedsfølelse*, §§ 234—237 (U. §§ 213—215 og U. L. om Forseelser § 26).

1. Til §§ 218—223, jfr. §§ 226, 228 og 229. (U. §§ 196—201, jfr. §§ 204, 206 og 207, jfr. Mot. Sp. 315—21 og 323—26).

Disse Paragraffer omhandler *Forbrydelserne mod Kvindens Kønssædelighed* og træder i Stedet for Straffelovens §§ 167—172 og 176. Ligesom i Straffeloven er der sondret mellem to Klasser, nemlig dels Forbrydelser, hvor Handlingen bestaar i naturligt Samleje (§§ 218—223), dels Forbrydelser, hvorved anden kønslig Omgængelse finder Sted (§ 226).

Med Hensyn til Kønssædelighedsforbrydelserne har det Spørgsmaal særlig været rejst, *om et bestaaende Ægteskab udelukker Anvendelsen af Reglerne* om disse Forbrydelser, et Spørgsmaal til hvilket den nugældende Straffelov ikke udtrykkelig har taget Stilling.

Justitsministeriet maa ligesom Kommissionen anse det for principielt rigtigt ikke at udelukke Hustruen fra den ved disse Regler givne Beskyttelse, jfr. Mot. Sp. 315—16. Dette fremgaar af Stk. 2 i den egentlige Voldtægts-Paragraf (§ 218). Dog finder man, at der i § 219 (U. § 197) kun bør fastsættes Straf for Samleje udenfor Ægteskab, idet særlig den Mand, der har Samleje med sin sindssyge Hustru, ikke synes at burde kunne straffes i den Anledning, jfr. herved „Forhandlingerne paa Dansk Kriminalistforenings 16de Aarsmøde“, S. 85 og 107—08.